

[Socialministeren]

muligheden for at tage forældreorlov. Det kan jo kun blive et foreløbigt gæt, en prognose, fordi ordningen først træder i kraft i januar 1994, men de beregninger, der er lavet, taler om 10.000-12.000 personer på årsbasis. Hvis vi regner med ½ år i gennemsnit pr. person, opererer vi altså med, at godt 20.000 vil tage forældreorlov i 1994.

Jeg tror ikke, man skal være bekymret for, at der bliver bygget for meget; jeg tror, kommunerne selv er den allerbedste sikkerhed for, at det ikke sker. Men jeg har også mødt nogle gode måder ude i kommunerne at imødegå problemerne på ved at skabe nogle elastiske rammer. F.eks. så jeg i Stenløse Kommune, at man havde bygget alle institutioner sådan, at der var 10 m² pr. vuggestuebarn, selv om man efter de gamle retningslinjer faktisk kun behøvede 6 m² pr. barn, og det vil sige, at her havde man en slags elastik, en buffer.

Stenløse Kommune er en af de kommuner, hvor der er en pasningsgaranti, og her kunne de altså imødekomme større behov inden for nogle absolut acceptable rammer i de institutioner, de allerede havde. Det er bare en af måderne, man kan gøre det på, der er også andre måder; men det viser noget om den omtanke, hvormed det bliver håndteret ude i kommunerne.

Omkring 50 kommuner har indtil videre taget beslutning om, at de vil give de supplerende tilskud til forældredydelser, men mange flere er på vej. Jeg har kun hørt om ganske få kommuner, der har besluttet, at man ikke vil give det tilbud.

Jeg vil sige, at den helt grundlæggende tanke med det kommunale selvstyre er, at man ude omkring – rent lokalt – er bedst til at vurdere behovet, både når det handler om, hvor meget man mangler, og med hensyn til, at der ikke må bygges for meget. Det ligger bedst ude i kommunerne, men jeg tror også, det vil være godt, at vi tager en forhandling med dem for at få fastslået, hvor vi vil hen, og hvor hurtigt det skal gå. Og jeg synes også, der er ret gode udsigter til, at vi kan opfylde en fornuftig pasningsgaranti inden for en snævrere tidsramme.

Jan Petersen (S):

Jeg tager kun ordet i anden omgang, fordi jeg skylder fru Pia Christmas-Møller et svar.

Så vidt jeg fik noteret, går spørgsmålet på, hvorfor Socialdemokratiet ikke vil give forældrene kontante tilskud – understøttet støtte. Det forslag har vi tidligere stemt imod, i hvert fald i sidste samling, og det kan vi godt få en meget lang debat om. Men det mest fair vil i og for sig være at spørge fru Pia Christmas-Møller, om forslaget bliver genfremsat, for så får vi jo lejlighed til nok en gang at drøfte problemstillingerne og se, om der kan findes sagligt belæg for at skifte mening. Det lover jeg ikke, men det forudsætter da, at vi får et konkret forslag i denne samling, som vi kan tage stilling til.

Nu vil jeg nøjes med at sige, at hvis jeg skal forklare, hvorfor vi er imod det, er det vel egentlig dybest set, fordi vi ikke kan lide den skjulte dagsorden, forslaget indeholder. Det er udtrykt klarere i partiet Venstres linje om, at pengene skal følge borgeren i en række offentlige ydelser, fordi der åbenbart skal opbygges et såkaldt frihedsbegreb i den forbindelse. Vi har ikke drøftet det så detaljeret i vores gruppe, men jeg tror personlig, at der er nogle, der vil bruge det til at svække kvaliteten i de offentlige tilbudsordninger. Det tror jeg, og derfor ønsker vi ikke at medvirke til det. Det vil så kunne opfattes, som om vi ikke er fordomsfrie over for det, for vi har samtidig sagt – også i denne debat – at vi er med på at lave et supplement til en række offentlige pasningsordninger, men dybest set er det den skjulte dagsorden, som ikke mindst Venstre fører mere og mere klart frem, vi ikke vil være med til.

Derfor bliver det en stor, grundlæggende idépolitisk debat, vi får om, hvordan velfærdssamfundet skal se ud i fremtiden. Den tager vi gerne, og det er jeg også sikker på at vi får lejlighed til fremover.

Den anden del af det, det lidt mere praktiske, er så, at jeg har meget svært ved at finde ud af, hvor grænsen for, hvad det offentlige skal udbyde, og hvad det offentlige skal støtte, går, og jeg synes ikke, det er blevet klart besvaret i det forslag fra sidste samling, I henviser til.

Det mest anstændige over for de andre partier i Folketinget og over for offentligheden, er, at I genfremsætter forslaget med de nuancer og måske den sammenhæng og det opgør med velfærdssamfundet, I ønsker. Det kunne da være spændende, men jeg er ikke sikker på, at vi kan klare det for nærværende.